

KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ

Evangelija

Jon. 16, 23 - 30

A NUO metu: Kalbėjo Jėzus savo mokytiniais: iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis duos jums. Iki šiolei jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas. Aš tai jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kada jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jūs prašysite mano vardu; aš nesakiau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus dėl to, kad jūs mane mylėtoje ir tikėjote, jog aš nuo Dievo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį, vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klausytų, todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

Lekcija

Jok. 1, 22 - 27

M YLIMIAUSIEJI: Būkite žodžio vykdytojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas, ir ne vykdytojas, tas panašus į žmogų, kuris žiūri į savo gimtą veidą veidrodyje: jis pasižiūrėjo į save ir nuėjo ir tuojau užmiršo, koksai buvo. Kas gi atsidėjęs išžiūri į tobulą laisvės įstatymą ir jo laikosi tas pasidarys ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykdytojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs pamaldus ir nesuvaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas pamaldumas Dievo ir Tėvo akivaizdoje yra toks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvartoje ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

Bernardas Brazdžionis

Aušros Vartų Marijai

*Marija, Motina geroji
Tėvynės mūsų Lietuvos,
Taikoj ir laisvėj ją globojai,
Globok ir vėtrose kovos.*

*Tėvų sodybos žiburėlis
Te amžių amžiais neužges,
Ant savanorio kapo gėlės
Tesaugo viltis mūs brangias.*

*Išėjus skausmo kelią kartų
Tenepalūš ir nepalinks,
Tau padėkoti prie Aušros Vartų
Visa tauta tesusirinks.*

*Marija, Motina geroji,
Tu būki saule mūs šviesia,
Taikoj ir laisvėj mus globojai,
Globok ir karo dienosė.*

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada: Foreign \$4.00 yearly: 10c a copy. Editor: Rev. A. Ignatas, MIC.

Kada Dievas lenkiasi prie žmogaus?

K. Baras

DAUGIAU prieš šimtą metų jaunas vokietis studentas šauniai — su geriausiais pažymėjimais baigė studijas universitete, ir jau jam siūlės augštos vietos. Vieną žiemos vakarą jis sėdėjo kambaryje ir svarstė, koks jo darbas būtų naudingiausias savam kraštui. Staiga jį pagavo sapnas, ar vizija (regėjimas), kuris pakeitė jo gyvenimo kryptį, kaip ir daugelio kitų.

Buvęs jaunas studentas pasakoja:

— Aiškiai aš mačiau apšviestuose debesyse Jėzų Kristų, rodantį savo širdį. Prieš jį klupojo vienuolė, iškėlus maldaujančias rankas į Jį. Ir iš Jo dieviškų lūpų išgirdau žodžius: „Ji nepalaujančiai meldžiasi už tave!“ Šis vaizdas giliai paveikė į mane. Pasirodė, kad tai buvo eilinė pasaulietė sesuo. Jos abitas buvo paprastas; jos rankos buvo kietos ir suaižusios nuo sunkaus darbo. Mane šis vaizdas jaudino ir vertė apsigalvoti. Ir nuo to laiko aš nutariau save pašvęsti Dievo tarnybai. Aš nuvykau į vienuolyną atlikti rekolekcijų. Mano nuodėmklausys patvirtino mano nutarimą tapti kunigu. Visą kitą jūs žinote; ir jei aš padariau gerų darbų, jūs dabar suprantate kieno tai yra nuopelnas. Tai yra pasaulietės sesers, kuri meldėsi už mane, galbūt nežinodama už ką ji meldžiasi. Aš esu įsitikinęs, kad maldos sukalbėtos už mane ir dabar kalbamos davė man daug šviesos ir įgalino atlikti didelius darbus. Be tų maldų nebūčiau pasiekęs to tikslo, kurį Dievas man paskyrė. —

Tas, kuris papasakojo šiuos žodžius, buvo ne kas kitas kaip didelis socialinio visuomeninio gyvenimo reformatorius, žymus Mainzo vyskupas Kettleris, visuo-

tinai pagerbtas kaip daktaras ir vadovaujantis katalikų socialinių - visuomeninių troškimų — aspiracijų vykdytojas.

Vysk. Kettleris aiškiai pasakė gyvenimu, kad katalikai turi būti veiklūs.

Po kiek laiko jis sužinojo, kas toji sesuo buvo. Ji buvo pasaulietė sesuo, kuri prižiūrėjo vienuolyno ūkyje karves.

—o—

Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums: ko tik prašysite Tėvo, mano vardu, jis jums duos (Jon. 16, 23). Daugelis žmonių mūsų laikais jau nebetiki šiais V. Jėzaus žodžiais ir liaujasi meldęsi. Daugelis nebesimeldžia dėl to, kad tingi. Nemaža atsiranda ir tokių, kurių širdys jau taip sugedo, kad maldos nebepakenčia. Kaip tik tiems labiausiai reikėtų maldos, kurie jos nepakenčia, nes jų širdys bei sąžinės jau yra smarkiai sugedusios. Savaiame jos nepasitaisys, o malda jas galėtų išgydyti. Tie žmonės turėtų verste save priversti ir imtis melstis, kad apsaugotų nuo galutinės nepataisomos pražūties. Ir tie, kurie tingi melstis, taip pat turėtų subrusti, savo tinginį atmesti, kol jis dar nėra virtęs nelaimingu maldos nekeitimu.

Kadangi abeji, tinginiai ir nekenčiantieji maldos, teisinasi jos nenaudingumu, tai prisiminkime, dėl ko jie klysta. Nejaugi dvasios ir tikybos dalykus jie žino geriau už V. Jėzų, kad Jam skelbiant maldos naudingumą ir reikalingumą, jie netiki tuomi? Jie sakosi meldęsi ir neišmeldę to, ko norėjo. Šventas Jokūbas apaštalas tokiems rašė: Prašote ir negaunate, nes negerai prašote, tik savo geiduliams patenkinti (Jokūb. 4, 3).

Pirmutinė geros maldos sąlyga yra turėti aišką ir tvirtą įsitikinimą į tą visą, ką Dievas yra apreiškęs.

Antroji geros maldos sąlyga yra būti Dievo malonėje. Toje malonėje yra kiekviena Krikšto sakramentą priėmusioji siela, nepadariusi sunkios nuodėmės arba gerai apgailėjusi ir išrišimą gavusi iš visų savo kaltybių.

Trečioji geros maldos sąlyga yra prašyti gero daikto ir sielai naudingo. Jei kas meldžiasi, kad jo artimą nelaimė ištiktų, tai tas, tiesą sakant, nesimeldžia, o Pačiam Dievui pareiškia nepaisęs Jo įsakymo dovanoti kits kitam kaltybes ir nekerštauti.

Ketvirtoji geros maldos sąlyga yra ištvemmingai melstis. Kol žmogus mel-

džiasi, tol jo siela kyla augštin prie Dievo.

Trečiojo šimtmečio rašytojas Tertulijonas rašė, kad malda esanti vienintelė galybė, prieš kurią Dievas lenkiasi. Tame posakyje yra tiek tiesos, kad malda yra labai galinga. Tačiau reikia atsiminti, kad visokios galybės davėjas yra Dievas; taigi ir maldos galybė ne iš kur kitur imta, tik tai jai duota. Tertulijono posakyje dar ir tas yra tiesa, kad malda yra naudinga žmonėms, nes Dievas jos išklauso.

Nustoję kalbėjusios prie kryžiaus Prikaltojo lūpos, bet nenutrūko tiesos skelbimas. Dabar Kristaus tiesą skelbia Bažnyčia, kuri vis ragina mus savo pavyzdžiu ir nesugadintu gyvenimu išpažinti Kristaus tiesas gyvenime.

Sesuo Marija Klarietė

A. Iešmantas

BET kai darbo ji Šveicarijoje negavo, tai buvo priversta išvažiuoti į Milaną, Italijoje, kur pristoję į vieną šeimą kaip guvernantė, prižiūrėtoja prie mažo berniuko. Kai berniukas būdavo mokykloje, ji galėjo laisvai sukintis po miestą. Ir ji naudojosi ta proga, lankydama visokias krautuves, muzėjus, o ypač bažnyčias, kuriose yra įžymiųjų italų dailininkų paveikslų.

Ji prisipažįsta, kad iki to laiko, dar būdama Šveicarijoje, ji visai nepažino nė vieno kataliko, išskyrus vieną draugę, kuri nepraktikavo savo tikėjimo. Gi Bažnyčia jai buvo mažiausiai rūpimas dalykas. Bet vienu metu, jau Milane, laike kelių dienų, vienoj bažnyčioje (Santa Maria delle Grazie) buvo atliekamas šoninėje koplyčioje palaiminimas su Švenčiausiuoju Sakramentu. Luiza, nors visiškai nesuprato viso to, kas ten dėjosi, bet buvo į ten pritraukta vidujinio jausmo. Ji rašo: "Kunigai man atrodė kaip kokie bepročiai, nuolatos kartodami, ir tai kiek galint vis labiau skubėdami, tuos pačius judesius. Aš galvojau, kad tie žmonės yra sukvailėję, jei garbina žvakes. O apie

tai, ką jie kalbėjo, aš, gi, visai nesirūpinau. Aš buvau visai abejinga." O tačiau, kada kiti susirinkusieji iš ten išsiskirstydavo, ji ten pasilikdavo ir meldavosi. Ir ji apie tai užsimena su tokiais žodžiais: "Aš niekuomet negalėjau pasilikti ten tiek ilgai, kiek aš norėjau." Kokia maldos įtaka! Kokios laimingos valandėlės jai jos tuomet buvo, nors dar ir toli buvo nuo savo tikrojo kelio!

Taip jai Milane prabėgo visi metai. Bet katalikų draugijų ar draugų ji vis neturėjo, vis nebuvo tokių, kurie būtų galėję jai suteikti daugiau informacijų apie katalikybę. Priešingai — ji susitikdavo tik neigiamus pavyzdžius: viena jos draugė, buvusi kadaise katalikė, buvo dabar jau pasidariusi krikščionė mokslininkė (vienos amerikiečių sektos — Christian Scientist — pasekėja) ir tekalbėjo apie savo naujuosius dalykus. O toji ponija, pas kurią ji tarnavo, buvo katalikė, bet savo tikėjimo taip pat nepraktikavo, gi jos vyras buvo protestantas, kuris taip pat nevaikščiojo į bažnyčią.

Tuo laiku jai į rankas pakliuvusi vie-

na katalikiška knyga, aprašymas vienos vienuolės gyvenimo, ją giliai sujaudino, tačiau prie tikėjimo jos arčiau nepritraukė. Tiksliai dėka jos ji įgavo tiek drąsos, kad pradėjo kiekvieną rytą anksčiau atsikelti ir ateidavo į bažnyčią išklausyti pirmųjų Mišių. "Aš buvau visai abejojanti, ji rašo, visam tam, kas vyko prie altoriaus, bet aš taip pradėdavau savo dieną pasimelsdama savo nesudėtingu būdu. Religija kaip tokia man nieko nereikė — bet bažnyčiose buvo kas tai, kas sukeldavo manyje nepasipriešinamą pritraukimą prie jų."

Ir tokiu laiku vieną kartą staiga ji gavo žinią, kad viena jos geriausių draugių, labai gabi ir gerai išsimokslinusi, dažna jos buvusi patarėja, priėmė katalikybę. Tai ją labai nustebino. O kai po kiek laiko sekė vasaros atostogos, tai ji, Luiza, praleido dešimt dienų Alpėse su draugėmis, tarp kurių buvo ir toji atsivertėlė, vienintelė katalikė visame būryje. Luiza, kaip paprastai, buvo apnykta ją užgulusių vargų ir rūpesčių. Ir vieną vakarą, grįžtant iš pasivaikščiojimo, anoji atspėjo jos susirūpinimą ir išreiškė savo troškimą, kad ji, Luiza, galėtų pasidalinti ta pagelba, kurią Viešpatys Jėzus suteikia. Ji dar pridėjo: "Jis, Kuris yra toks didelis, pasidaro Save labai mažu, kad tik galėtų ateiti pas mus, pasislėpęs duonos pavidalu, ir taip mums pagelbėtų. Jei tik tu tai žinotum..."

Ir taip, rašydama tokius savo autobiografijos žodžius, sesuo Marija Klarietė, praslinkus nuo to vakaro 15 metų, apie jį taip užsimena: "Kada tik aš dabar panorau, aš galiu vėl iš naujo pamatyti tą pasisukimą keliukyje, kuriuo mes ėjome ir kur šitie žodžiai sustabdė mane ant vietos. Man atrodė, kad ir visa gamta kartu sustojo kvėpavusi ir klausėsi. Aš buvau pripildyta nuostabumo!" Ir jai švystelėjo mintis: "Jei aš tik galėčiau priimti Jį bent vieną kartą, tai Jis jau mane išgydytų."

Sugrįžusi atgal į Milaną, ji jau buvo su karštu troškimu priimti į save patį Jėzų. Bet katalike pasidaryti ji dar nenorėjo. Taip prabėgo dar keli mėnesiai.

5
Dabar ji jau galėjo kai ką suprasti ir šv. Mišiose, bet tai buvo nedaug, o daugiau pažinti ji nesistengė. Pagaliau ji nusprendė, kad eis kaip ir kiti prie altoriaus grotelių ir priims Viešpatį Jėzų. Tik čia dar apsigalvojo, kad pirmiau reikia atlikti išpažintį ir išpažinti tas nuodėmes, už kurias ji gailėjosi, ir tai pasiryžo padaryti tam, kad tik Jį, Jėzų, geriau priėmus.

Ji nežinojo išpažinties formalumų, bet rengėsi jai pagal savo įsivaizdavimą. Ir vieną dieną ji išsirengė prie jos — į katedrą, kurioje buvo viena klausykla, kur buvo galima susikalbėti daugelyje kalbų. Bet kaip sunkus buvo jai tas žygis, kaip baili ji buvo! Kai ji atėjo prie katedros, tai pirmiau apėjo aplink ją du kartus, pakol įsidrąsino įeiti dabar į jos vidų. "Pasiryžimas, ji rašo, kurį aš dabar rengiausi įvykdyti, sunkiai gulė ant manęs... Aš jaučiau, kad nuo jo priklauso visas mano gyvenimas. Aš galvojau apie savo tėvus, apie tą išibaiminimą, kurį nekatalikai turi apie katalikybę — apie inkvizitorinius kunigus... O tačiau aš norėjau jį įvykdyti."

Kai pagaliau ji atsirado klausykloje, tai kunigas jos, po jos pirmųjų žodžių, paklausė: "Tu nori priimti šventą Komuniją? Tai išeina, kad tu nori pasidaryti katalike". — "Ne. Aš noriu tikrai šventos komunijos..." sušuko ji. Tuomet kunigas parašė ant lapuko kelis žodžius ir liepė jai su juo nueiti pas vienas vienuolės, kur jai bus paaiškinta katalikų tikėjimas, nes kitaip ji negali priimti Viešpaties Jėzaus."

Bet koks jos bailumas! Su kokia ne-drąsa ji daro kiekvieną žingsnį! Ir už tai pats Dievas vėliau, kai buvo paliepta jai aprašyti savo gyvenimą, kai pats Dievas jai, o per ją ir visam pasauliui, visai Bažnyčiai, tiek daug ir tokių gilių amžinybės paslapčių padiktavo, apie šį jos rašinį, apie jos autobiografiją, atsiliepė kaip apie "jos bailumo istoriją".

Taip ir dabar, gavusi iš kunigo klausykloje tą raštelį, išlaikė jį pas save ant stalo net dešimt dienų, nepasiryždama, ką toliau daryti.

(Bus daugiau)

Gegužės Mėnesio Motina

Kun. Juozas Prunskis

LIETUVIS poetas kan. Mykolas Vaitkus savo eilėraštyje "Motinos vartai", šitaip rimuoja:

Vartai Aušriniai, Vartai Vilties!
Eičiau į Motiną keliais, —
eičiau jieškoti šviesesnės dalies —
Verkčiau nušvitęs, rankas jon ištiesęs, —
grįžtas vaikelis . . .

Prasideda gegužės mėnuo ir mes ne tai, kad rankas tiesiame, o ilgesingai mintimis bėgame į Lietuvos sėklyčias, kur sprogstančiais berželiais iškaišytos būdavo sienos, kur vaško žvakės spragsėdavo, kai žmonės rinkdavosi "mojavos"—gegužinių pamaldų ir galingai giedodavo Marijos litanijas ir jos giesmes. Kiekvieniame kaime iš šviesesnės gryčios tam mėnesiui susidarydavo maža koplyčia.

Dviguba mūsų pareiga

Dabar Lietuvoje sunkiau Mariją begarbinti. Daugelis lietuvių Sibire nei tos laisvės neturi, užtat mums laisvėje esantiems krinta dviguba pareiga — tą mėnesį karščiau melstis ir už save, ir už juos, kurie nei melstis laisvai negali. Mes dabar galime drąsiau su **Faustu Kirša** kartoti:

Tėvynę prieglobstin priimk . . .
Namų netekusius priglausk . . .
Sudrausk žmonių plėšriųjų gaujas,
Šėtoną gundantį nupliek.

Kaip mes tą savo meilę ir maldingumą Marijai gegužės mėnesį galime pareikšti? Visų pirma, svarbu, kad mes būtume taikoje su jos dieviškuoju Sūnumi. Nemyli tas motinos, kurs Sūnų įžeidžia. Taigi — naudinga yra gegužės mėnesį pradėti nuoširdžia išpažintimi ir nusistatymu taisyti iš savo silpnybių ir nuodėmių. Priimant šv. komuniją, Kristaus kraujas pasruvs mūsų gyslo-

mis, tas pats kraujas, kurį Jis gavo iš Marijos, ir tai bus mūsų dar didesnis suartėjimas su Dievo Motina.

Tau malda vakare

Toliau — kiek tik sąlygos leidžia — junkimės į bendras maldas gegužės mėnesyje. Lietuviai trentyje daugiausiai gyvena miestuose. Ne taip jau sunku užbėgti vakare į bažnytelę ir gegužės mėnesį dalyvauti Marijos pamaldose, drauge nusivedant ir savo pažįstamus ir kaimynus. Anot lietuvių poetės **O. B. Audronės**:

Tau gegužis margas,
Tau malda vakarė,
Mus užtark, Marija,
Kai Dievulis bara.

Tos pamaldos nukels mus į laimingus kūdikystės laikus. Bendroj maldoj jungdamiesi su kitomis nekaltomis širdimis, giedodami lietuviškas giesmes, mes atsigaivinsime dvasioje. Net ir kančioje mes galėsime rasti paguodos, savotiško patitenkinimo, kurį poetas **Juozas Kėkštas** taip išreiškia, žiūrėdamas į Mykolo Angelo Pietą:

Paduok, geroji, stiklą man gaivinan-
čio gyvybės ir mirties vandens

Visas jietis surinksiu aš, beginklis.

Paliks paminklas:

Širdis ir ašaros ant kruvino akmens.

Šalia tų gražių gegužinių pamaldų, mes dar galime nusistatyti gegužės mėnesyje Marijos garbei kasdieną sukalbėti sau privačiai rožančių. Tam nereikia nė daug laiko. Galima kalbėti einant į darbą, važiuojant gatvėkariu, kalbėti vos lūpas judinant tyliai, leidžiant širdžiai garsiau prabilti.

Galima kartais net nevartojant įprastų maldos formulių pakelti širdį prie Marijos, savais žodžiais, ar ir visai be

žodžių, tik jausmais, ar jaučiant tik didelį nusizėminimą prieš ją, kaip tas dabarties poetas **Jurgis Blekaitis**, kai rašė:

Tu man rankos neduok,
tik palik save (šimtašmeniam varde,
/Marija)

O, žinau, arkangelas aklą atves
į tavo ašmenim ir žarijom.

Ypač naudinga prie Skaisčiausios Mergelės šauktis mūsų pagundų, mūsų silpnybių valandoje; maldauti mūsų Dangišką Motiną su tuo nuoširdumu, su kokiuo maldavo poetė **Juzė Augustaitytė-Vaičiūnienė**; tardama:

— Aš prašau, aš maldauju giliai,
Kad atsiųstum čia vėją palankų,
Kad įdūkę pikti sukuriai
Neišplėštų lelijų iš rankų.

Toliau, ypač gegužės mėnesyje yra naudinga Mariją pasirinkti savo patarėja. Kada gyvenime iškils kokia problema, koksai klausimas, kada atsidursime kryžkelėje ir nežinosime, kur pasukti, galėtume paklausti — o ką Marija mums patartų dabar daryti, kaip pasielgti. Jos patarimą mes išgirsime savo sąžinėje, ir juo vadovaudamiesi — nesuklysimė. Vidaus kančia bergyvendami, prisimindami mūsų liaudies pamėgtą Sopulingąją, mes galime su Goethės "Fauste" aprašytąja Margarita, maldauti:

O Sopulinga
Man nelaimingai
Suteiki malonės dangaus.

DIEVO SŪNŲ LAISVĖ

Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio - Matulevičiaus "Užrašuose" randame labai daug didelės vertės minčių, jo išgyvenimų ir patirties. Štai kaip jis aptaria Dievo sūnų, laisvę ir kūrinių vertę. Jis rašo:

"Duok Dieve, kad aš savęs išsižadėjęs visiškai, kas kart labiau Tavyje ir Tavo šventoje valioje paskėčiau. Jaučiu gerai, kad tik tada žmogus tikrą Dievo sūnų laisvę įgyji, kada išsinėręs iš savimeilės kailio, apsisiauti Kristaus dvasios ir malonės rūbu, kada savęs ir šio pasaulio ir piktosios dvasios tikrai išsižadėjęs, pradėti įeiti, įsigilinti į Viešpatį Dievą, kada savo sugedusį kūną ir šio pasaulio ankštutėlę gūžtelę dvasia apleidęs, apsigyveni Augščiausiojo būstuose; kaip tada pasidaro protas aiškus, laisva dvasia, širdis plati ir atvira. Tada tik iš tikrųjų pradedi jausti, kad visi žmonės broliai, o žmonija tai tik viena šeimyna; ir pradedi savo karšta širdimi visus apglobti, visus prie savo širdies maloniai glausti. Įmanytum, visą kraują po šlakelį atiduotum, kad tik tuos sa-

vo brolius, tą Dievo šeimynėlę, prie Dievo atvestum, su Bažnyčia, su Kristumi juos suvienytum. Kai Dievo meilė į mūsų širdį įžengusi ją praplečia, tada joje taip erdva pasidaro, kad visi žmonės, be jokių skirtumų ar tai luomų ar tautos, į ją sutelpa.

Kuomet žmogaus siela šventosios Dvasios pagauta pakyla ir nuskrieja į tas augštybes, kur švč. Trejybė savo amžinumoje neapsakoma, neišreiškiamą, begaline garbe spindi, šviečia, ir kuomet iš tų augštybių apmeti paskui akimi šį pasaulį, kaip jis išrodo menkintis, mažas. Iš tų amžinumos augštybių į šį pasaulį žvelgdamas, išmoksti, kaip reikia įvertinti kiekvieną šios žemės daiktą ir kiekvieną savo vietoje pastatyti, išmoksti daiktais, kaip įrankiais naudotis didesnei Dievo garbei."

(UŽRAŠAI, p. 34)

Skaitykite **TT. Marijonų** anglų kalba leidžiamą mėnesinį laikraštį **THE MARIAN**.

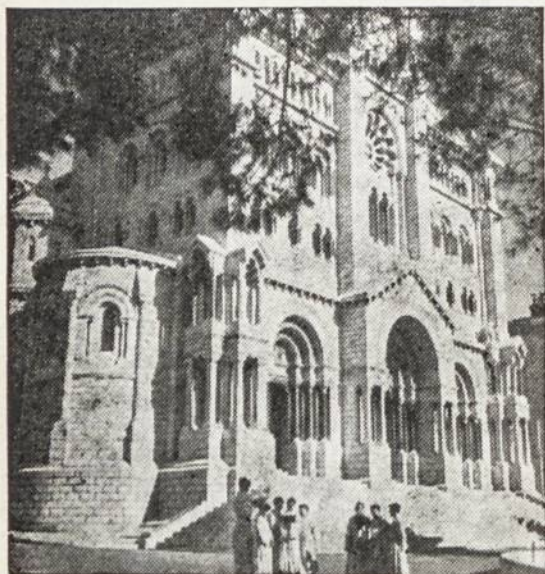
Anglijos ir Valijos vyskupai

APIE PERSEKIOJAMĄ BAŽNYČIĄ

ANGLIJOS ir Valijos vyskupai komunistų vadų Chruščevo ir Bulgano vizito Didž. Britanijoje išvakarėse paskelbė šį ganytojišką laišką visiems tikintiesiems.

Brangūs Broliai ir Vaikai Jėzuje Kristuje,

Sovietų Rusijos valdovų numatytas apsilankymas Didž. Britanijoje iškelia progą atnaujinti Šv. Tėvo atsišaukimą maldai už Tylos Bažnyčią. Mūsų noras nėra diskutuoti to apsilankymo pageida-

Monaco katedra

vimo. Ne mums klausti mūsų valstybės vyrų tų motyvų, kurie gali būti kilnūs taikos jėškėjimui. Katalikai, piliečiai kartu su visais geros valios žmonėmis pritaria ir remia kiekvieną tikrą mėginimą sukurti taiką teisingumo dvasioje ir apsaugoti nuo karo.

Mes tačiau nusikalstume milijonams krikščionių, kurie kenčia Rytų Europoje ir Tolimuose Rytuose, jei mūsų kraštas viešai rodytų nuoširdų priėmimą Bažnyčios priešams ir jie manytų, kad mes nesmerkiame bedieviškos politikos. Šiame krašte ir bendrai Vakaruose žmo-

nės gali laisvai garbinti Dievą pagal savo gyvybei, nei laisvei. Saugiai gyvenimą ir kilnumą, kuriuo mažumos religijų nariai yra traktuojami Didž. Britanijoje, kur vyrai ir moterys dėl savo religinės praktikos neturi pavojaus nei savo gyvybei, nei laisvei. Saugiai gyvendami mes galime pamiršti mūsų kenčiančius brolius ir mus verčia reikalas priminti jums maldos pareigą už tuos, kuriems tikėjimo praktikai yra daromi sunkumai ir net visai draudžiama.

Atvažiuoja tie, kurie jums pasakos, kad Sovietuose yra pilna religijos laisvė. Tuo netikėkite! Komunistams lengva išmarginti Sovietų įstatymus ir juos cituoti apie religijos laisvę. Laisvės įrodymas nėra tai, kas parašoma, bet tai, kas leidžiama. Kiekviename krašte, kur tik komunistai turi valdžią, Kristaus Bažnyčia yra grandiniuose. Persekiojimas kartais yra klasingas ir slaptas, kartais atviras ir žiaurus. Bet visur jis yra be pasigailėjimo.

Mes kalbame apie tai, ką mes žinome Lenkijoje, Čekoslovakijoje, Jugoslavijoje, Vengrijoje, Rumunijoje, Latvijoje, Estijoje, Lietuvoje ir Ukrainoje, jau nemint Rytų Vokietijos ir Tolimųjų Rytų. Bažnyčios Ganytojai yra uždaryti kalėjimuose. Kunigai, vienuoliai broliukai ir seselės ir pasauliečiai vadai yra suimti bo jokio pagrindo ir nubausti inscenuotų teismų. Tokie užpuolimai padaryti katalikų mokykloms, ligoninėms ir prieglaudoms. Laisvės balsas yra uždraustas. Net menkiausias protestas prieš tokį neteisumą yra žiūrimas kaip išdavimas. Štai kodėl Popiežius tuose kraštuose Bažnyčią pavadino Tylos Bažnyčia.

Dabar mes negalime tylėti. Mūsų pareiga prieš Dievą ir prieš visus nelaisvėje, kad pakeltume savo balsą. Už kelių savaičių Rytų Europos tautos galės girdėti per radiją ir spaudą apie Dievo priešų sutikimą šiame krikščioniškame kra-

T.T. Marijonų Bendradarbių Rytmetinis Pasiuokojimas

Gegužės mėnesyje

O JĖZAU, per Marijos nekaltąją Širdį, aukojau Tau šiandien savo maldas, darbus, džiaugsmus ir kentėjimus vienybėje su šventų Mišių auka visame pasaulyje, kaip atsilyginimą už savo nuodėmes; prisijungiu taipgi, prie visų mūsų Bendradarbių intencijų, ypatingai prie maldos už pasaulio taiką.

šte. Reikia pavergtuosius sustiprinti, jei jie galės girdėti, kad jie išgirstų tai, ko jie nori išgirsti: kad katalikų piliečių balsai buvo sukilę, gindami pavergtuosius. Popiežius perspėjo pasaulį, kad tikra koegzistencija tarp kovojančių ateistų ir tikinčiųjų yra neįmanoma, nes jie trokšta sunaikinti Dievo Bažnyčią. Mes gi trokštame juos ne sunaikinti, bet atversti į Kristų, kurį jie atmetė. Mūsų žodžiai nėra karo žodžiai, bet taikos žodžiai. Mes trokštame laimėti ne su ginklais, bet su dvasios kalaviju, kas yra Dievo žodis.

Vyriausybė nutarė į šį kraštą pakviesti Sovietų valdovus apsilankyti, tikėdami, kad tai padės sustiprinti abipusiam susitarimui. Mes tačiau pasitikime, kad Parlamento nariai spaus Vyriausybę, kad ji savo svečiams pasakytų, jog šis kraštas bjaurisi religiniu persekiojimu. Faktai yra pasibaisėtini ir nenuginčijami.

Sovietų darbai paskutiniame dešimtmetyje yra nepalyginami su bet kada buvusiais. Mūsų Vyriausybė diplomatinio mandagumo vardu tegu nenusileidžia atvirai išdėstyti britų piliečių nuomonę. Teisingumas ir artimo meilė prašo nenusileisti.

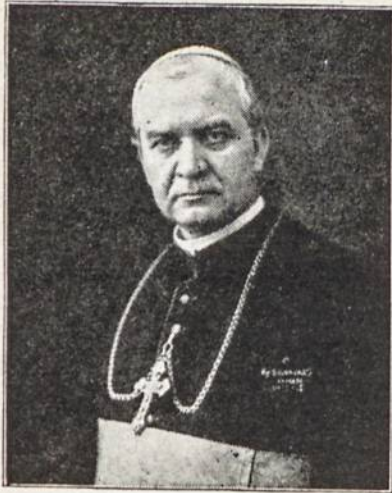
Mes, Anglijos ir Valijos Arkivysku-

9
pai ir Vyskupai, šaukiame mūsų tikinčią tautą veikti garbingai ir santūriai Sovietų vadų apsilankymo metu. Atvelykio sekmadienį, balandžio 8 d., mes kviečiame tikinčiuosius maldai ir raginame visus tą dieną priimti šv. Komuniją. Kur tik galima, švč. Sakramentas Atvelykio sekmadienį turi būti išstatytas mūsų bažnyčiose ir koplyčiose nuo paskutiniųjų Mišių iki vakarinių pamaldų. Atsiklaupę prie švč. Sakramento prašykite Kristaus priešams atleidimo, kaip Jis tai darė kabėdamas prikaltas ant kryžiaus. Prašykime mūsų Dieviškojo Viešpaties ir Jo Motinos Marijos, kad guostų ir stiprintų tuos, kurie kenčia persekiojimus. Tie neišvengiamų kančių įvykiai visus krikščionis turi suglausti ir Dievo malonė gali būti padaršinimo ir vilties šaltinis visiems tiems, kurie gyvena Kryžiaus šešėlyje.

Duota Vestminsterijoje 1956 m. šv. Gregoriaus šventėje ir įsakyta perskaityti visose Anglijos ir Valijos bažnyčiose ir koplyčiose per kiekvieną Kančios Sekmadienio Mišias.

Kard. Bernardas Griffin — Westminsterio Arkivyskupas; William — Liverpoolio Arkivyskupas; Michael — Cardiffo Ark.; Francis — Birminghamo Ark.; John Henry — Portsmoutho Ark.; Joseph — Hexhamo ir Newcastle Vysk.; Thomas Edward — Lancasterio Vysk.; Leo — Northhamptono Vysk.; Edward — Nottinghamo Vysk.; John — Manevia Vysk.; John — Shrewsbury Vysk.; George Andrew — Salfordo Vysk.; Joseph — Cliftono Vysk.; Cyril — Southwarko Vysk.; John Carmel — Leeds Vysk.; Cyril — Plymoutho Vysk.; Bernard Patrick — Brentwoodo Vysk.; George Brunner — Middlesbrough Vysk. ir Kapitulos Kancleris.

ARKIV. JURGIO KELIAS Į ŠVENTUMĄ

Arkivyskupo Jurgio Matulaičio beatifikacijos byla skatina giliau išvelgti į jo dvasią, pasistengti giliau ir pilniau ją suprasti, pastebėti jo šventėjimo kelią ir džiaugtis jo dvasinio gyvenimo pilnybe. Nauji dvasinio tobulumo akiračiai nušvinta mums, stropiau palietus arkiv. Jurgio sielos gyvenimą. Jis yra mūsų amžiaus žmogus, labai veiklus ir nuoširdžiai pamaldus, besąlyginiai pasiaukojęs dirbti Dievo garbei ir Bažnyčios naudai iki visiško savęs pamiršimo, nes Kristaus atneštoji žemėn ugnies liepsna galingu gaisru išsiveržė jo širdyje, kol jis sudegė, it ant altoriaus žvakė, per darbus net sveikatą praradęs, kol jis užgeso žemei, kad visada gyventų dangui.

Jis ir visi dvasios didvyriai — šventieji gyveno žemėje, ėjo įvairias savo pareigas gerai, todėl visu gyvenimo pavyzdžiu ir karštu žodžiu, sunkiu darbu ir glaudžia vienybe su Dievu mums rodo tikrą į Dievo meilę kelią. Ji gi pagimdo šventuosius.

Kai mūsų laikais kai kurie žmonės, o net ištisos valstybės, organizuotai sukilo prieš Dievą, visai niekindami visatos Kūrėją, apvaizdų Geradarį ir mieliausiąjį Tėvą, iššaukiamai grumodami

amžių Teisėjui, įžuliai iškrypdami iš nustatytos žmogaus prigimčiai amžinos Išminties dėsnį, o sulaukę karčių vaisių, nes žemės veidas dabar yra nelaimėmis vagotas, pavergtasis žmogus laisto savo krauju ir ašaromis sunkiai pelnomą duoną, kai žmogaus skausmas pasidarė priešingos Dievui valstybės ginklas, kai žmogaus neapykanta pagrindė pragariškai kankinamos visuomenės naują tvarką, — su ilgesiu laukiam šviesių asmenų, naujų žmonių, kurie galėtų gražinti mus Dievui, suteikti ramybės sugeltoms širdims ir atneštų taiką bei laisvę tautoms.

Vienas tokių dvasios švyturių yra Dievo Tarnas arkivyskupas Jurgis. Jis aiškiausiai suprato Dievo valią, pasistengė pilnai įgyvendinti Viešpaties norus, artimai susijungė su Dievu karštos ir veiklos meilės veiksmu, sužibo dorybėmis, o Bažnyčia, stebėdama Dievo teikiamus arkiv. Jurgio asmeniui iškelti ženklus, pradėjo jo beatifikacijos bylą.

Geriau pažindami Dievo Tarno Jurgio dvasią, lengviau suprasime ir pasieksime jo eitąjį į dvasios tobulumą bei šventumą kelią.

KRISTAUS UGNIS

“Aš atėjau ugnies siųsti į žemę ir ko gi norėčiau, jei ne kad kūrentųsi?” pareiškė Išganytojas.

Tos Kristaus ugnies apimta Dievo Tarno Jurgio širdis išsilieja “Užrašuose” nuolankia malda bei ryžtinga gyvenimo kryptimi:

“Kaip kūdikis puolu Tavo prieglobstin: nešk mane. Keblumų, kliūčių ir sunkenybių keliu patinka Tau mane vesti, dėkui Tau už tai, labai dėkui. Tikiuosi, kad tuo keliu beeidamas, netaip greit suklysiu, nes tai kelias, kuriuo ir mano mieliausias Išganytojas Jėzus ėjo. Viešpatie, kaip aš Tave myliu. Duok, kad ir mylėčiau ir mylėti nenustočiau niekad. Širdis mano dega. Norėčiau iki paskutiniam savo kraujo lašeliui paaukoti už Tave, viską atiduoti, visko

išsižadėti ir gyvenimo ir visko, kad tik Tavo garbė augtų ir Tavo Bažnyčia tarpų ir kultų. Pats parodyk, kas man daryti. Tiek man malonių esi, Viešpatie, suteikęs, ką aš Tau už tai atiduosiu, ką paaukosiu, kaip atsilyginsiu? Ką turiu, viskas Tavo; taigi ką aš Tau galiu duoti? Viską, ką turiu. Iš savęs nieko neturiu, bet iš Tavo malonės esu turtingas. Viską Tau pašvenčiu. Jei valia prašyti, tai duok, Viešpatie, kad aš būčiau Tavo Bažnyčioje nelyginant ta mazgotė, puodkelė, kuria viską valo, o suvartoję, meta šalin į kuri tamsiausią ir bauriausią kampa, tegul ir aš taip tapčiau suvartotas ir sunaudotas, kad tik Tavo Bažnyčioje būtų nors koks kampelis geriau išvalytas, kad tik Tavo name būtų šiek tiek švariau ir skaisčiau. Tegul paskui mane numeta kur, kaip tą mazgotę, suterštą, sunešiotą. Duok, Dieve, kad aš būčiau suvartotas Tavo vynyne, Tavo dirvoje per mėšlą, per trašas, kad tik paskui pjūtis būtų geresnė ir vaisius gausnis. Duok, kad aš būčiau paniekintas, kad susinešiočiau, sudilčiau, kad tik Tavo garbė augtų, platintųsi, kad tik tuo prisidėčiau prie Tavo Bažnyčios tarpimo. Kvailas esu: neišmanau ko prašyti. Duok, Dieve, kad visame kame Tavo valia įvyktų. Štai aš, imk mane, daryk ką nori su manimi; duok, kad būčiau palankus įrankis Tavo rankose. Tegul tik Tavo garbė auga, Tavo karalija platinasi, Tavo valia įvyksta. Duok man, kad kaskart labiau savęs išsižadėjęs, kaskart Tave labiau mylėčiau. Myliu Tave, Jėzau, ir mylėti trokštu, suteik man tą malonę, kad kaskart labiau Tave mylėčiau." (p. 44—45)

Dieviškosios meilės kelias yra šventumo kelias. Ir juo Dieviškoji meilė galingesne ugnimi liepsnoja žmogaus širdyje, juo arčiau jis stoja, glaudžiau jungiasi su Dievu, juo tobuliau įvykdo Dievo valią. Kai žmogus pasistengia išvengti viso to, kas yra priešinga Dievo valiai, kai jis pastoviai nei mintimi, nei savo norais neprasilenkia su Dievo

meile, — jis tikrai myli Dievą. Tai gali pasiekti kiekviena siela, kiekvienas žmogus.

Bet gali būti ir išimtinai dosnių Dievui sielų, kurios kyla Dievo meilėje daug aukščiau, būtent, pagirtinai eidamos savo pareigas, žiūri, kad visi daromieji darbai būtų ne vien geri, bet geriausi, tobuliausi, sekdamos arkiv. Jurgio nurodymų, kaip pašvęsti dienos darbus (Instrukcijos, p. 44 nr. 70). Kai yra ap rūpinti būtiniausiai gyvenimo reikalai, kurie atima tam tikrą mūsų laiką ir dėmesį, ir kai likusis laikas pavedamas tiesioginiai Dievui ir dieviškiems reikalams, ar tai mąstant, rašant ar apmąstytus dieviškus dalykus skelbiant, mokant kitus, — mūsų meilė Dievui pasireiškia pastoviai ir veikliai.

Šiame žemės gyvenime negalime padaryti tai, kas pasiekama vien danguje — aktualus be pertraukų susivienijimas su Dievu amžinoje meilėje ir iš to einančioje asmeninėje nesibaigiamoje laimėje. Bet šis gyvenimas su visais jo darbais turėtų mus priartinti prie tos amžinai nesibaigiančios meilės. Suprantamas tuomet pasidaro ir Dievo Tarno Jurgio patarimas bei nurodymai jį sekančioms sieloms:

"Pasistenk, kad pamažu pripratum ne tik mintimi, bet ir veiksmu visa, ką darai kreipti į Dievą: iš pradžių rūpinkis, kad minti į Dievą keltum bent vieną kartą per dieną (ryte), paskui, kad prieš kiekvieną svarbesnį darbą atnaujintum gryną intenciją; toliau net darbo metu retkarčiais keltum minti į Dievą; pagaliau pasistenk, kad savo gryna intencija, prašymais, pasiaukojimais minti keltum į Dievą prieš darbą, darbo metu ir po darbo." (Instrukcijos, p. 40, nr. 54).

Tai atatinka šv. Povilo apaštalo patarimams, parašytiems Kolosiečiams: "Visa, ką jūs darote žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzaus vardu, dėkodami per jį Dievui ir Tėvui." (Kol. 3, 17).

Su Mūsų Bendradarbiais

Sv. Jurgio parapijos Clevelande klebonas
Kun. Vincentas Vilkutaitis

Kun. Vincentas Vilkutaitis yra vienas iš geradarių aktyviai beremiančių naują Draugo ir Marijonų vienuolyno statybą. Šiandien vykdoma Draugo ir Tėvų Marijonų statyba liudija, kad lietuviai Amerikoje tebėra gyvi ir tebesirūpina lietuvių kultūriniais ir tautiniais reikalais. Kun. V. Vilkutaitis yra vienas iš tų, kuris supranta knygos reikšmę lietuvių tautos gyvenime ir todėl visą savo gausią biblioteką paaukojo Tėvų Marijonų Seminarijai. Gerb. kun. Vilkutaitis yra išventintas į kunigus beveik prieš pusšimtį metų: 1909 m. Ligi 1919 m. dirbo Youngstown, o nuo 1919 metų yra Clevelando Šv. Jurgio parapijos klebonu. Clevelande yra pastatęs bažnyčią ir mokyklą. Suprasdamas kiekvienos naujos statybos sunkumą kun. V. Vilkutaitis Tėvams Marijonams paaukojo 200 dol. Ši nuoširdi parama daug prisidės prie svarbių Tėvų Marijonų uždavinių įgyvendinimo. Už nuoširdžią paramą Tėvai Marijonai kun. V. Vilkutaičiui dėkoja, linkėdami tiek pastoraciniame darbe tiek asmeniniame gyvenime daug sėkmės.

MARIJONŲ BENDRADARBIŲ AMŽINAS NARYS

A. † A.

JONAS BELUNAS

A. a. Joną įamžino jo žmona, Julija, gyvenanti 530 A. Ave., Bayonne, N. J.

Tėvai Marijonai už a. a. Jona sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

—o—

MARIJONŲ BENDRADARBIŲ GARBĖS NARYS

A. † A.

BENEDIKTAS LESCINSKAS

A. a. Benediktą į garbės narius įrašė jo žmona, Pranciška, 3342 S. Union Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Benedikto sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

—o—

MARIJONŲ BENDRADARBIŲ GARBĖS NARYS

A. † A.

DOMININKAS GUDŽIŪNAS

A. a. Domininką į garbės narius įrašė jo žmona, Paulina, 12223 S. Lowe Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Domininko sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Klausimai ir atsakymai

KL. Girdėjau kunigą kalbant, kad nuodėmė artimo siela yra taipgi prasižengimas penktajam Dievo įsakymui. Prašau paaiškinimo.

A. B. J., Brooklyn, N. Y.

AT. Artimo sielai nusidedama, kai artimą piktinama, pavyzdžiui, kai žodžiais ar veiksmais jį skatinama ar traukiama į kokią nors nuodėmę.

Piktinimas būva dvejopas: tiesioginis ir netiesioginis. Tiesioginis yra tada, kai artimą sąmoningai skatinama ar traukiama į nuodėmes, pavyzdžiui, kalbinama vogti, ištvirkauti, mokoma keikti, begėdiškai šnekėti ir panašiai. Jei artimą sąmoningai skatinama ar traukiama į nuodėmes vien tik dėl to, kad norima, kad jis nusidėtų, piktinimas yra tada **velniškas**, nes elgiamasi čia taip, kaip velnias, kurs nieko kito nenori, kaip vien tik, kad žmonės nusidėtų. Gi jeigu artimą sąmoningai skatinama ar traukiama į nuodėmes dėl to, kad norima iš to turėti sau kokios naudos (pvz., jei artimas vogs ir pavogtu daiktu pasidalins), ar malonumo (sakydama jei artimas drauge ištvirkaus), piktinimas yra paprastas tiesioginis.

Netiesioginis piktinimas yra tada, kai artimo sąmoningai neskatinama ir netraukiama į nuodėmes, bet tik, jam girdint, sakoma ar, jam matant, daroma kas pikto, o tasai piktas, kurį artimas girdi ar mato, jau savaime jį veikia ir skatina ar traukia nusidėti. Kartais būva, kad artimas piktinasi ir dalyku, kurs savaime nėra nedoras. Jei taip atsitinka dėl to, kad artimas yra per daug jautrus ir, lyg koks kūdikis, nesugeba tinkamai atskirti gero nuo pikto, piktinimas vadinasi **mažutėlių** piktinimu. Bet jeigu taip yra dėl to, kad artimas turi nedorą nusistatymą ir tyčiomis jieško priekabių, piktinimas vadinasi **pariziejišku** piktinimusi, nes pa-

riziejai taip piktinosi V. Jėzaus kalbomis ir darbais.

Būdai papiktinti

Piktinimui nusideda apskritai visi, kurie koku nors būdu skatina, padeda, pataria, liepia daryti pikta, ar piktam pritaria, ar už jį giria. Ypač gi nusikalsta čia:

- 1) kurie prie kitų begėdiškai šneka, keikia, ar išjuokiamai bei paniekinamai kalba apie religijos dalykus;
- 2) kurie vilki nepadoriais drabužiais;
- 3) kurie gamina ar platina nepadorius raštus ar paveikslus;
- 4) kurie leidžia savo namuose vykti nepadoriems susirinkimams bei pasilinksminimams, girtavimams ir panašiai;
- 5) tėvai ir vyresnieji, kurie nedraudžia pikta daryti vaikams ar valdiniams, ar savo pavyzdžiu juos į piktą skatina.

Piktinimo nedorumas

Piktinimas, kuriuo paskatinama artimą sunkiai nusidėti, yra didelė nuodėmė, nes juo nusikalstama:

- 1) Dievui, kadangi tai yra jau pats savaime nedoras darbas;
- 2) artimui, kadangi padaroma jo sielai neapsakomai didelė žala (nes kiekviena sunki nuodėmė yra daug didesnis piktas, negu visos šio pasaulio negevės).

Todėl ne be reikalo kalbėjo V. Jėzus: "Vargas pasauliui dėl papiktinimų!... Vargas tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina." (Mat. 18, 7).

Pareiga vengti piktinimo

Kadangi piktinimas labai nedoras dalykas, tad reikia jo atsidėjus saugotis ir vengti. Kitaip — grūmoja neapsakomai skaudi Dievo bausmė.

(Bus daugiau)

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Marytė Lekniūtė gavo Fordo stipendiją.** Šviesų Velykų rytą namo po Prisikėlimo grįžusi Marytė gavo Henry Ford II sveikinimo telegramą, kurioje jai buvo pranešta, kad ji laimėjo "Ford Fund" stipendiją.

Vėliau jos vardas buvo išspausdintas visuose trijuose Detroito dienraščiuose — "Detroit News", "Detroit Free Press" ir "Detroit Times"—ir dviejuose savaitraščiuose — "Northwest Detroiter" ir "Rouge News", kuriuose buvo įdėta ir jos nuotrauka. Visuose laikraščiuose ji, kaip ypatinga laimėtoja, buvo paminėta atskirai. Visur buvo atkreiptas dėmesys į šią 15 metų lietuvaite, prieš keletą metų atvykusią į Ameriką ir baigusią pirmą mokymą Cooley High School.

• **Ark. Jurgio Matulaičio beatifikacijos byla.** Romos Vikarijato Bažnytiniam Teisme viešuoju posėdžiu yra baigta antroji įžanginė Dievo Tarno arkiv. Jurgio Matulaičio - Matulevičiaus byla, kurioje buvo tiriamas ark. Jurgio gyvenimas, dorybės ir jo šventumo garsas.

Beatifikacijos byla tuojau bus perkelta į Šv. Apeigų Kongregaciją. Reikės gauti leidimą atidaryti įžangines bylas. Bus pagamintas bylos nuorašas: išverstas iš svetimų kalbų liudininkų parodymai bei kiti bylos dokumentai į oficia-

lią teismo kalbą, ir pradėta rinkti svarbių Bažnyčioje asmenų prašymai šv. Tėvui, kad duotų eiga visai bylai.

• **Gabrielis Kajeckas, anksčiau laimėjęs augštesniųjų mokyklų iškalbos varžybas** Washingtone, balandžio 10 d. laimėjo regionalines—Washingtono, Marylando, Delaware, Pensilvanijos valstijų varžybas. Balandžio 13 d. įvyko kitos varžybos, kur buvo iš to skaičiaus parenkami tik keturi nacionaliniai laimėtojai. Regionalinės varžybos įvyko Marylande, o balandžio 14 d.—New Jersey valstybėje. Balandžio 3 d. jis dalyvavo Katalikų Veikimo Centro suruoštuose iškalbos varžybose, atstovaudamas Washingtono dieceziją. Pirmą vietą laimėjo jaunuolis iš Worcesterio, Mass., G. Kajeckas išėjo antruoju.

• **Laiškas nuo Teresės Neumanaitės.** Viena lietuviška parašė Teresei Neumanaitėi, turinčiai rankose ir kojose Kristaus žaizdas, lietuvišką laišką ir, įdėjusi 10 dolerių auką, išsiuntė, lietuviškai parašiusi, kad penki doleriai skiriami puošimui Kristaus karsto Velykų metu, o kiti penki — panaudoti pagal Teresės nuožiūrą. Iš Teresės Neumanaitės atėjo vokiškai rašytas atsakymas, kuriame ji praneša, kad auka bus panaudota pagal pageidavimą. Laiške ir gausiai atsiųstuose paveiksluose reiškia norą, kad Dievo valia būtų pildoma ir Jis mylimas.

• **Lietuvių Jaunimo Peticijoje** prezidentas Dwight D. Eisenhoweris prašomas imtis tarptautinėje plotmėje žygių gražinti išvežtuosius lietuvius iš Sibiro atgal į Lietuvą. Šis jaunimo prašymas yra ypač svarbus ir momentui pritaikytas, nes vis daugiau ir daugiau laiškų ateina iš mūsų brolių ir sesių lietuvių, išvežtų į Sibirą.

Visi lietuviai kviečiami aktyviai įsijungti į šią petijios akciją ją pasirašant ir renkant parašus. Turime surinkti bent 25,000 parašų Lietuvių Jaunimo Peticijai.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Popiežius Pijus XII**, Italijos pirkliams kalbėdamas, pasisakė prieš socializmą, kurio "planingas ūkis", asmens laisvių suvaržymas, šeimos charakterio iškreipimas yra svetimas Katalikų Bažnyčios pažiūrom.

• **Šv. mišios vergų stovykloje.** Laisvosios Europos radijas paskelbė, kad vengrai katalikai, laikomi Tatabanija priverčiamojo darbo stovykloje, turi savo mišias, nepaisant raudonųjų persekiojimo.

Vienas pabėgėlis iš Vengrijos pranešė, kad toje stovykloje kalinami katalikai kunigai aukoja šv. mišias, kai tikintieji budi, kad sargybiniai jų nepastebėtų.

Pasirodo, kad bažnytinis vynas būna išmugeliuojamas beveik po lašelį. Rūpestingai išskalpta nosinė naudojama purifikatoriaus vietoje.

• **Septynių vienuolių motina.** Smitų šeimoje, Sumner, Ia., motina, atsivertusi į katalikybę, prašė Dievą, kad bent vienas jos vaikas būtų vienuoliu. Jos troškimas išsipildė su kaupu: šešios pranciškietės, o dabar ir septintas vaikas — sūnus — įšventinamas kunigu.

• **Telegrama dėl Kruščevo vizito.** Benediktinų abatas kun. Ambrose L. Ondrak iš Lisle, Ill., pasiuntė telegramą D. Britanijos vyriausybei ryšium su Kruščevo ir Bulganino vizitu. Telegramoje atkreipia dėmesį, kad Prahos vysk. Juozapas Beran ir daugybė kitų vyskupų, abatų ir kunigų, ir šimtai tūkstančių nekaltų Čekoslovakijos ir kitų šalių žmonių, yra kruvinoje nelaisvėje tų Britų vyriausybės svečių iš Kremliaus. Telegrama baigiama: "Prašome, neužmirškite, tų nekaltų dabarties kankinių. Jų laisvė reikš laisvę visų kitų tautų".

• **Trys stebuklai Liurde.** Net 26 gydytojai Liurde ištyrė nuostabius išgijimus ponios Countault iš Poitau, panelės Prost — iš JAV ir panelės Bigot iš D. Britanijos ir nustatė, kad jų išgijimas gamtinėmis jėgomis nėra išaiškinamas.

• **Fanatikai degina.** Bangalorės diecezijoje, Indijoje, fanatikai indai sudegino naują katalikų bažnyčią, pastatytą tik prieš tris mėnesius. Jie taipgi padegė namus J. Puthetto, katalikų kolonijos vado.

• **Romoje atrastos naujos katakombos.** Šiomis dienomis atrasta Romoj naujos katakombos, apie kurių buvimą nebuvo iki šiol žinoma net pėdsako senovės užrašuose. Atrastos katakombos turi tokią didelę meninę vertę, kad Vatikano archeologinės komisijos pirmininkas jas pavadino "ketvirtojo šimtmečio galerija". Jos turi daugiau kaip penkiasdešimt kruokščiai padarytų ir gerai išsilaikiusių paveikslų. Naujos katakombos yra netoli nuo žinomųjų šv. Kalikso katakombų.

Šis atradimas jau dabar laikomas didžiausiu modernių laikų archeologiniu atradimu. Piešiniai ne tik savo kokybe, bet ir kiekiu yra vertesni už anksčiau žinotus. Piešinių temos yra iš Naujojo ir Senojo Testamento. Tačiau yra scenų ir iš civilinio gyvenimo. Yra taipogi pagoniškų temų. Atrastas paveikslas Kleopatros su žalčiu. Taip pat yra paveikslas vaizduojąs gydymo pamoką.

• **Rouene atstatyta katedra.** Rouene, Prancūzijoje atstatyta per praėjusį karą sugriauta garsi katedra. Ji vėl bus atidaryta 1956 m. gegužės 26 d. Mat, tą dieną sueina 500 metų, kaip buvo nužudyta ir sudeginta šv. Joana d'Arc, kuri gimė Rouene.

• **Šešių milijonų mokykla.** Fordhamo universitetas užbaigė naują šešių milijonų pastatą, kuriame bus filosofijos ir literatūros fakultetai. Universitetui vadovauja tėvai jėzuitai.

• **2,000,000 religinių paveikslų.** Nepaliaujamos Pagalbos centras, 389 E. 150th str., New Yorke, išsiuntinėjo į visas puses 2,000,000 įrėmintų Nepaliaujamos Pagalbos Dievo Motinos paveikslų.

L A I V A S

visus kviečia bendradarbiauti rinkime naujų 1956 metams
skaitytojų.

L A I V A S

yra dvasinio gyvenimo kelrodis, nes rūpinasi sielos reika-
lais: mokina, ramina, įspėja, veda tobulybės keliais.

L A I V A S

gauna šimtus laiškų, kuriuose rašoma: "Be LAIVO gyveni-
mas sunkus"... "Jis mane suramino"... "LAIVAS mūsų mi-
sionierius" ir t. t.

L A I V A S

artimui užsakytas, než jam dvasinio mokslo ir paguodos ir
įkvėpimo — 52 kartu metų bėgyje.

L A I V A S

metams kainuoja tik \$3.00.

R a š y k i t e:

L A I V A S

2334 So. Oakley Ave.
Chicago 8, Illinois

Šiuomi siunčiu \$..... užsiprenumeruoti LAIVĄ
metams.

Vardas .....

Antrašas .....

Miestas ..... Zona ..... Valstybė .....